

първите нѣмски пианисти на съвремеността. Следъ голѣмата война напушта за известно време попрището като пианистъ, и се посвещава на композиция, застъпвайки крайното модерно направление. Компо-

Артуръ Шнабель

зиции: 2 струнни квартета, 1 соната за сама цигулка, 1 соната и 1 танцова сюита за пиано и др. Издалъ (заедно съ Карлъ Флешъ) дуо-сонатитъ на Моцартъ.

Шнайдеръ, Луи — Schneider, Louis — музикаленъ критикъ и писателъ, род. 23 юни 1861 въ Лионъ, писалъ: „Шуманъ — неговиятъ животъ и неговитъ творения“ (заедно съ Морисъ Марешалъ), „Масне“ (1926). „Клаудио Монтеверди“ (1921), „Офенбахъ, Ерве, Шарлъ Лекокъ — майстори на французската оперета“ (1924), „Французката народна пѣсень“ (номеръ въ библиотеката Die Musik, основана отъ Рих. Штраусъ) и др.

Шнайдеръ, Макс — Schneider, Max — музикаленъ изследвателъ, род. 20 юли 1875 въ Айслебенъ, училъ въ университета и консерваторията музика — при Риманъ, Кречмаръ и Ядасонъ въ Лайпцигъ, библиотекаръ на музикалино-историческия семинаръ,

работейки, следъ това, въ музикалния отдѣлъ на кралската библиотека, 1909 учителъ, после професоръ въ Института за църковна музика въ Берлинъ, 1905 — професоръ въ университета и въ Кралския институтъ за църковна музика въ Бреслау; отъ 1928 професоръ въ университета въ Хале а. S. Изследванията си, въ една значителна своя часть, Ш. е насочилъ къмъ Баховцитѣ: „Тематически показателъ на музикалнитъ творения на семейството Баховци“ (1907), „Показалецъ на излъзлата до сега литература върху Йох. Себ. Бахъ“ (1905), „Показалецъ на излъзлитъ отъ печатъ до 1851 творения на Йох. Себ. Бахъ“ (1906), „Органниятъ концертъ d-moll на Вилх. Фрид. Бахъ“ (1911). Освенъ това: „Наченкитъ на Basso continuo и неговата цифровка“ (1918), — и много статии.

Шнайдеръ-Трнавски, Микулашъ — Schneider-Trnavsky, Mikuláš — словашки компонистъ, модернистъ, род. 24 май 1881 въ Трнава — Словашко (отъ тамъ и добавката къмъ името), възпитаникъ на Пражката консерватория, композиралъ: „Думка и танцъ“ и една симфонична поема — за оркестъръ, единъ клавиркинтетъ, соната за цигулка и пиано, хорови и цикли солови пѣсни, „Смѣхъ и сълзи“ — хармонизирани словашки народни пѣсии.

Шнеефогтъ, Георгъ — Schnéevoigt, Georg — значителенъ диригентъ, род. 8 ноемв. 1872 въ Виборгъ, училъ въ Хелзингфорсъ, Лайпцигъ, Виена и Брюкселъ, диригентъ въ Хелзингфорсъ, Рига, Мюнхенъ и Стокхолмъ, днесъ има име на международенъ гастрольоръ — като диригентъ.

Шойнбергъ, Арнолдъ — Schönberg, Arnold — виденъ компонистъ — най-типичния представителъ на новата музика, род. 13 септ. 1865 въ Виена, училъ при Ал. Землински и известно време учителъ въ Щерновата консерватория въ Берлинъ, 1910—11 преподавателъ въ Виенската академия, следъ което живѣе продължително въ Берлинъ, безъ да заема нѣкакво служебно мѣсто, 1920 живѣе въ Амстердамъ, после въ Мюндлингъ при Виена; 1925 бива назначенъ шефъ на висшия компози-